

El cas de Charles Dexter Ward - H.P. Lovecraft

Una vegada, un escriptor català responia a la pregunta de si escriuria aviat una novel·la dient: “Tinc una vida molt avorrida i no crec que en un any tingui prou coses per explicar amb les quals no em repeteixi”. Darrera aquesta frase, ben senzilla i raonable, hi ha una determinada concepció de la literatura, el que podríem anomenar “poètica de l’experiència”: l’escriptor viu i després explica el que ha viscut. Aquesta visió autobiogràfica de l’escriptura quasi ha desbancat (o reduït a subgènere o a objecte d’especulació psicopatològica) els autors que extreuen dels seus somnis, deliris, malsons, fantasia, inventiva, etc. les primeres matèries amb què creen mons en els seus llibres. Howard Phillips Lovecraft (1890-1937) és un dels escriptors més eminents d’aquesta segona via. Tot i que la seva vida va ser avorrida i que no va viatjar gaire -amb prou feines sortia de la seva casa de Providence-, la seva obra és original i valuosa i ha tingut una influència innegable.

El cas de Charles Dexter Ward és la primera novel·la de Lovecraft. Escrita pels volts de 1927, va ser refusada pel mateix autor i es va publicar pòstumament l’any 1943. Narra la història d’un noi apassionat pel passat i pel misteri, Charles Dexter Ward, que investiga la vida d’un avantpassat obscur, Joseph Curwen. El llibre està compost per dues històries, la de l’avantpassat i la del noi, que es revelen summament similars i s’ajunten al final. Les dues històries estan enllaçades per la investigació que fa Charles, mentre que ell mateix és objecte d’una segona investigació per part del doctor Willett, tot plegat explicat per un narrador omniscient i amanit amb l’opinió d’altres doctors i dels familiars del noi. L’autor hi va administrant l’horror amb comptagotes, amb una delicada dialèctica del mostrar i del suggerir. Hi insinua paral·lelismes i presenta indicis que escapen als personatges racionalistes que l’envolten -però que resulten obvis per a qualsevol lector de Lovecraft-, en un crescendo memorable que acaba amb un exemple del que s’ha qualificat com a “terror còsmic” i que difícilment té a veure amb la vida que feia Lovecraft quan va escriure el llibre.